

120 ագուգայք յարմարած էին: Ապարա-
նից ամենէն նշանաւոր և թանկ մասն կամ
տեղին՝ էր գանձարանն, (խագինա), խա-
լիֆայից գանձատան նման, աւելի կամ
պակաս հարուստ. ուր Շահնշահ և յա-
ջորդքն՝ ոչ միայն ոսկի և արծաթ, գոհար և
ղիպակներ, այլ և պէսպէս չքնաղ արուես-
տագործ նիւթեր ամրարած էին. որոց գինն
և գումարն՝ սովորական ոճով՝ բայց իրա-
ւամբ կըրնայ ըսուիլ՝ անբաւ և անհամար.
արդէն յիշած եմք (յ'երես 42) Շահնշահի
սպանման ատեն՝ իր գանձատան մէջ գը-
տուած միլիոնաւոր ոսկին: Այս չքնաղ և
անգին նիւթոց ամենէն երեւելին կըրնամք
ըսել՝ Շուպպարը (الشَّوْطَر). այսպէս կոչուէր
այն վանդակապատը՝ որ խալիֆայից ատե-
նական դահլիճը կամ մեծ սենեակը՝ յեր-
կու բաժնէր. մեծագոյն մասն կոչուէր էյ-
ֆաահ, ուր կենար ամէն ոք՝ որ տէրու-
թեան պետին պիտի ներկայանար. իսկ սա
բազմէր միւս մասին մէջ՝ որ կոչուէր էյ-
Մաքսուրա: Պատմեն, թէ քանի որ այս
սովորութիւնս չէր եղած՝ օր մի իւմմիա-
տաց նահապետ Մուաւլիէ խալիֆայն՝ Դա-
մասկոսի մզկըթին մէջ սըրոյ հարուած մի
ընդունելով, հնարեց այս միջարգել շուպ-
պարը. որ Պաղտատի Ապպասեան աշխար-
հակալ ամիրապետաց դահլիճին պատուարն